

| "Ernest Lehman, un escriptor totterreny" |

Elena Ortega

Ernest Lehman forma part de la generació de guionistes que va arribar a Hollywood a la dècada dels cinquanta, una època de canvis significatius en què es va produir la irrupció de la televisió i la desaparició dels grans magnats i els monopolis cinematogràfics i que va provocar, entre altres coses, que els escriptors ja no tenguessin contractes anuals, sinó contractes específics per projectes determinats.

l'autor del guió. Lehman no es va desesperar; durant anys es va prendre la molèstia d'escatir els números de telèfon dels crítics "desmemoriats", per recordar-los que les pel·lícules, a més de dirigides, fotografiades, muntades, sonoritzades, etc. havien estat escrites per algú. Gràcies a Lehman, i a d'altres com ell, la tasca del guionista va començar a considerar-se com el que és: una de les etapes fonamentals en la realització d'un film.

encara més, acostumava a experimentar en pròpia pell les situacions que més tard havien de passar els seus protagonistes. Abans de començar el guió de *North by Northwest*, Lehman va dedicar un cert temps a viure les aventures en què es veuria ficat Roger Thornhill. Per inspirar-se, va visitar la seu de les Nacions Unides i va viatjar a Dakota del Sud, on va realitzar algunes excursions a la muntanya Rushmore. Per la memorable escena en què detenen Cary Grant gat al volant del seu automòbil, va aconseguir, amb l'ajuda d'un amic jutge, que el sotmetessin als mecanismes habituals en aquests casos i reconeixement mèdic, autorització per realitzar una única telefonada, i fins i tot va haver d'escollar les amonestacions de la patrulla policial camí de comissaria.

Quan li demanaven si al guió de *North by Northwest* subjeia intencionadament qualche contingut simbòlic, Ernest Lehman treia a rotlo un cert article publicat a una revista francesa, en el qual el periodista tractava de desxifrar, per mitjà de diagrames, els moviments dels personatges al film. Hitchcock i Lehman acostumaven a burlar-se de les interpretacions al·legòriques a què sotmetien les seves pel·lícules. Per exemple, quan a *Family Plot* un fuster va oblidar al lloc de rodatge dos taulons que recordaven vagament una creu, i que durant l'escena un cotxe que queia per un pendent els toma, un crític va atribuir aquell incident a l'anti-catolicisme de Hitchcock. ♦

North by Northwest va ser el primer guió original de Lehman, escrit, segons recorda l'autor, en una època en què no era ben vist que algú estàs fent feina en un guió original, llevat que anàs de capa caiguda. Aleshores es valorava que el text vengués avalat per un bon llibre o una obra teatral d'èxit; situació que es va modificar substancialment quan l'any 1967 William Goldman va superar la barrera dels 400.000\$ amb la venda del guió original *Buth Cassidy and the Sundance Kid*. (Extret de John Brady: *El oficio de guionista*).

Autor de relats curts publicats a prestigioses revistes, Ernest Lehman va arribar a Hollywood l'any 1952 contractat per la Paramount per escriure el guió de *Executive Suite*. La nova dedicació professional el va dur a descobrir l'anonimat en què feien feina els guionistes a Hollywood. La revista "Newsweek", que va dedicar un suplement de cinc pàgines a la seva primera pel·lícula, on fins i tot esmentava el ca que hi apareixia, no es va referir en cap moment a

Un dels trets que caracteritzen la producció de Lehman és la seva versatilitat. Aquest escriptor "totterreny" és autor dels guions i adaptacions de films tan diferents com *Sabrina*, *North by Northwest*, *Family Plot*, *West Side Story*, *The Sound of Music* (*Sonrisas y lágrimas*) etc.

Per desenvolupar la seva feina, a Lehman li agradava conèixer el món que els seus personatges habitaven,